

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. december 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 133 (L 53), som hermed besvares.

2012-9497
J.nr. 2012-9497

Spørgsmål nr. 133:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28. november 2012 fra LO, jf. L 53 - bilag 51.”

Endeligt svar:

Henvendelsen fra LO af 28. november 2012 indeholder 9 spørgsmål, der vil blive besvaret hver for sig.

Spørgsmål 1

”Idet der henvises til bemærkningerne pkt. 2.7.1.2. vedrørende ændringen af arbejdsskadesikringslovens § 17 a, bedes ministeren uddybe, i hvilke tilfælde det forventes, at Arbejdsskadestyrelsen helt eller delvis med sikkerhed vil kunne vurdere nedsættelsen af erhvervsevnen i sager, hvor skadelidte er tilkendt midlertidigt fleksjob.”

Svar:

Når tilskadekomne tilkendes et midlertidigt fleksjob, vil Arbejdsskadestyrelsen som udgangspunkt træffe midlertidige afgørelser om erstatning for tab af erhvervsevnen.

I de situationer, hvor Arbejdsskadestyrelsen vurderer, at tilskadekomnes erhvervsevne med sikkerhed er varigt nedsat helt eller delvis på grund af arbejdsskaden, kan styrelsen fastsætte tabet af erhvervsevne endeligt for denne del af nedsættelse af erhvervsevnen. Jo mere indgribende skaden er for pågældendes erhvervsevne og dermed muligheden for at opretholde sin hidtidige indtjening på arbejdsmarkedet helt eller delvist, jo større sikkerhed er der for, at tabet er sikkert.

Det er en konkret vurdering af tilskadekomnes erhvervsevne sammenholdt med mulighederne for at opnå samme indtjening ved arbejde efter skaden, der anlægges ved vurdering af, om det er hele det påviste aktuelle tab, der er sikkert, og dermed kan gøres endeligt, eller om det alene er en del af tabet.

Når pågældende er tilkendt et fleksjob midlertidigt, kan der fastsættes et endeligt tab af erhvervsevne for den del af den nedsatte evne til at tjene penge, som ikke kan forventes genskabt senere. Såfremt Arbejdsskadestyrelsen vurderer, at det kun

er en del af den nedsatte funktionsevne, der er sikker, vil styrelsen tillige træffe afgørelse om det midlertidige tab af erhvervsevne.

Spørgsmål 2

"Ministeren bedes redegøre for, hvordan ordet i § 17 a, stk. 4, 2. led "med sikkerhed" skal vurderes."

Svar:

Graden af sikkerhed er ikke et objektivi parameter, der kan sidestilles med begrebet "aldrig".

"Med sikkerhed" indeholder en forventning hos arbejdsskademidighederne om, at tilskadekomne ikke med den foreliggende viden om skadens art og omfang kan vende tilbage til beskæftigelse på samme vilkår/med samme indtjening som før arbejdsskaden.

I de situationer er der givet Arbejdsskadestyrelsen mulighed for at træffe en endelig afgørelse om det sikre tab af erhvervsevne, uanset at tilskadekomne er visiteret til et midlertidigt fleksjob og derfor som udgangspunkt alene har et konstateret tab af erhvervsevne i den periode, hvor fleksjobbet er tilkendt.

Spørgsmål 3

"Ministeren bedes redegøre for, om forslaget til det nye stk. 4 i arbejdsskadesikringslovens § 17 a indebærer en forpligtelse til, at Arbejdsskadestyrelsen (efter anmodning fra skadelidte) skal udmåle et varigt erhvervsevnetab, når skadelidte er i et midlertidigt fleksjob, hvor der er et sikkert varigt erhvervsevnetab på mindst 15 %, men hvor det aktuelle erhvervsevnetab er større. I bekræftende fald anmodes ministeren om at oplyse, om det indebærer, at den varige erhvervsevnetabserstatning kapitaliseres og udbetales som et engangsbeløb, mens den (overskydende) midlertidige erhvervsevnetabserstatning udbetales løbende, indtil Arbejdsskadestyrelsen træffer en ny afgørelse."

Svar:

Udgangspunktet ved tilkendelse af midlertidige fleksjob er, at Arbejdsskadestyrelsen tilkender en midlertidig erstatning. Det er med lovændringen foreslået, at Arbejdsskadestyrelsen efter anmodning fra tilskadekomne kan træffe endelige afgørelser om tab af erhvervsevne til personer i fleksjob, når de erhvervsmæssige forhold er tilstrækkeligt afklarede.

Der kan alene træffes endelig afgørelse om den del af tabet af erhvervsevne, som er sikkert og varigt. Når der er truffet en endelig afgørelse om tabet er erhvervsevne kan erstatningen udbetales som en kapitalerstatning efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven.

For så vidt angår den del af tabet af erhvervsevne, der ikke er sikkert, kan der som hidtil kun træffes en midlertidig afgørelse. Det betyder, at erstatningen for det midlertidige tab af erhvervsevne som hidtil udbetales som en løbende erstatning.

Den foreslåede regel indebærer således, at der for så vidt angår personer i fleksjob kan træffes "delte" afgørelser. Ved delte afgørelser forstås således, at en del af ta-

bet af erhvervsevne er sikkert og varigt, mens den resterende del af tabet er midlertidigt.

Spørgsmål 4

"Ministeren bedes redegøre for om det er tilstrækkeligt til, at Arbejdsskadestyrelsen kan træffe endelig afgørelse, at der foreligger speciallægeerklæringer der vurderer, at skadelidte ikke vil være i stand til at komme tilbage på arbejdsmarkedet i samme omfang som før skaden."

Svar:

Vurderingen af tilskadekomnes nedsatte funktionsevne fra speciallægeerklæringerne vil ofte indgå som et moment i den konkrete vurdering af disse sager, men vil kun sjældent kunne stå helt alene. Ofte vil der være behov for journaler fra kommuner, der beskriver den konkrete indsats, kommunen har sat i værk og forsøg på omplacering af borgeren, da disse belyser funktionsevne og ressourcer i andre situationer end den som tilskadekomne er sygemeldt fra.

Ved vurderingen af, om erhvervsevnen er varigt nedsat, så der kan træffes endelig afgørelse, indgår således både den faktiske nedsatte erhvervsevne og de ressourcer, som tilskadekomne har og kan udnytte i forhold til beskæftigelse. Det gælder, uanset om dette er på det ordinære arbejdsmarked eller i et fleksjob.

Oplysninger i erklæringer om, at pågældende ikke er i stand til at vende tilbage til arbejdsmarkedet vil skulle understøttes af andre oplysninger i sagen, når tilskadekomne er tilkendt et midlertidigt fleksjob.

Spørgsmål 5

"Ministeren bedes redegøre for, om der er tiltænkt en indholdsmæssig forskel ved lovforslagets forskellige formuleringer i lovtæksten på henholdsvis side 15: "... træffe endelig afgørelse efter stk. 1, når styrelsen vurderer, at de erhvervmæssige forhold er tilstrækkelige afklarede" og bemærkningerne på side 62: "Hvis nedsættelsen af erhvervsevnen helt eller delvist med sikkerhed kan vurderes, kan Arbejdsskadestyrelsen dog træffe endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne", side 128: "... hvor Arbejdsskadestyrelsen vurderer, at de erhvervmæssige forhold med sikkerhed medfører et tab af erhvervsevne", og endelig side 128: "... at Arbejdsskadestyrelsen har modtaget det fornødne vurderingsgrundlag til at kunne vurdere et sikkert varigt (endeligt) tab af erhvervsevnen på et forsvarligt grundlag"."

Svar:

LO har rejst spørgsmål vedrørende forskellige formuleringer i lovforslagets bemærkninger.

Der er ikke tiltænkt indholdsmæssige forskelle med hensyn til de forskellige formuleringer.

Når Arbejdsskadestyrelsen har modtaget de nødvendige oplysninger til at bedømme tilskadekomnes erhvervsevne, kan der træffes afgørelse herom.

Udgangspunktet for afgørelsen er en midlertidig afgørelse, når tilskadekomne er i midlertidigt fleksjob.

De oplysninger, der er modtaget, kan imidlertid vise, at tilskadekomne har et sikkert varigt tab af erhvervsevne, uanset at det aktuelle midlertidige tab af erhvervsevne kan være større.

Arbejdsskadestyrelsen kan i denne situation efter anmodning fra tilskadekomne træffe en endelig afgørelse af den del af tabet af erhvervsevne, der er sikkert og varigt. Dette forudsætter blandt andet, at de erhvervsmæssige forhold er så afklarede, at det sikre varige tab af erhvervsevne kan vurderes.

Til spørgsmål 6 – 8

Disse 3 spørgsmål vedrører ikke direkte reformen af førtidspension og fleksjob. Spørgsmålene vedrører forholdet mellem erstatninger efter arbejdsskadesikringsloven og erstatninger efter erstatningsansvarsloven. Justitsministeriet har bidraget med svarene på spørgsmål 6 og 7.

Spørgsmål 6

"Gældende ret efter UfR 1995.843H er, at skadelidte ikke kan forfølge et krav efter erstatningsansvarsloven før der er truffet endelig afgørelse om det tilsvarende krav efter arbejdsskadesikringsloven.

Ministeren bedes på den baggrund præcisere, hvilke sager af de som er omfattet af såvel erstatningsansvarsloven som arbejdsskadesikringsloven, det med den foreslåede ændring vil være muligt endeligt at afgøre efter erstatningsansvarsloven, før der er tilkendt et varigt fleksjob.

I tilslutning hertil bedes ministeren redegøre for, bl.a. henset til UfR 2012.3181H, om den forlængelse af sagsforløb der er forudset, kan medføre forældelsesmæssige konsekvenser for de skadelidte."

Svar:

I erstatningsansvarsloven opregnes de forskellige tabsposter, der kan kræves erstatet ved personskade. Hvis skaden har medført varige følger, kan der efter loven tilkendes godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne.

Efter arbejdsskadesikringsloven ydes erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade.

I sager, hvor der kan rejses et erstatningskrav efter begge love, følger det af princippet i arbejdsskadesikringslovens § 77, at der kan fremsættes krav på erstatning efter erstatningsansvarsloven i det omfang erstatning efter erstatningsansvarsloven overstiger erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven (differencekrav).

Det medfører, at tilskadekomne eller dennes efterladte først skal rejse krav efter arbejdsskadesikringsloven, førend der kan rejses krav efter erstatningsansvarsloven.

Med lovforslaget lægges der ikke op til en ændring af dette grundlæggende princip om forholdet mellem arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor konsekvenserne i forhold til fastsættelsen af erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven er beskrevet.

I forhold til lovforslagets betydning i relation til spørgsmålet om forældelse skal det bemærkes, at der med lovforslaget ikke lægges op til en ændring af forældelsesreglerne, herunder det tidspunkt hvorfra forældelsesfristen løber i relation til krav om erstatning og godtgørelse i anledning af personskade.

Spørgsmål 7

"Ministeren bedes redegøre for, hvilke konsekvenser gennemførelsen af de nye regler om midlertidige fleksjob vil have for størrelsen af den erhvervsevnetabsersatning, der udbetales efter erstatningsansvarslovens §§ 5-7, når der er tale om arbejdsskadesager, som berettiger til erstatning efter både arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven."

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 6 i henvendelsen fra LO kan skadelidte have krav på erstatning efter erstatningsansvarsloven, i det omfang erstatningen efter erstatningsansvarsloven overstiger erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven.

I de tilfælde, hvor erhvervsevnetabsersatningen ikke kan beregnes som følge af, at der ikke kan fastsættes et erhvervsevnetab, så længe den skadelidte varetager et midlertidigt fleksjob, vil lovforslaget få den betydning, at der ikke vil kunne opgøres et differencekrav i forhold til erhvervsevnetabsersatningen efter erstatningsansvarsloven. Dette kan først ske, når det er muligt at skønne over skadelidtes varige erhvervsevnetab.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.1.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor konsekvenserne i forhold til fastsættelsen af erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven er beskrevet.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at det følger af erstatningsansvarslovens § 2, stk. 2, at erstatning i henhold til en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven fradrages erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste, i det omfang den midlertidige erhvervsevnetabsersatning efter arbejdsskadesikringsloven dækker en periode, hvor der også tilkommer skadelidte erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven.

Derimod er det i arbejdsskadesikringslovens § 77, 3. pkt., præciseret, at krav på erhvervsevnetabsersatning efter erstatningsansvarsloven ikke nedsættes som følge af, at der er betalt eller pligt til at betale midlertidig erhvervsevnetabsersatning efter arbejdsskadesikringsloven.

Spørgsmål 8

"I forlængelse af spørgsmål 7 bedes ministeren oplyse, om ministeren vil rette op på den forringelse af erhvervsevnetabsersatningen som skadelidte, der er omfattet af arbejdsskadesikringsloven, rammes af set i forhold til skadelidte, der alene er omfattet af erstatningsansvarsloven, således at arbejdsskadede ikke stilles ringere end andre skadelidte."

Svar:

Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 7, at der ikke kan opgøres et differencekrav for tab af erhvervsevne efter erstatningsansvarsloven, så længe skadelidte varetager et midlertidigt fleksjob.

Det betyder, at der sker en udskydelse af det tidspunkt, hvor differencekravet kan opgøres.

Det medfører dog ikke en særskilt retsstilling for personer, der kan rejse krav om erstatning for tab af erhvervsevne efter både erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven i forhold til personer, der alene kan rejse krav efter erstatningsansvarsloven. Efter erstatningsansvarsloven skal der også kunne skønnes over det endelige varige erhvervsevnetab før det endelige krav kan opgøres.

Det fremsatte lovforslag stiller således ikke arbejdsskadede anderledes end andre skadelidte.

Spørgsmål 9

"Ministeren bedes redegøre for om der vil opstå afledte samfundsøkonomiske konsekvenser af den forlængede sagsbehandlingstid, der er forbundet med, at det endelige afgørelsetidspunkt udsættes som konsekvens den foreslåede ændring i § 17 a, stk. 4."

Svar:

Arbejdsskadestyrelsen forventer ikke en længere sagsbehandlingstid, før den første afgørelse træffes i sagen. Den første afgørelse vil være midlertidig, hvis det ikke på det tidspunkt er muligt at træffe en endelig afgørelse. Midlertidige afgørelser udbetales altid som en løbende ydelse. Midlertidige erstatninger er dyrere for forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, idet der skal svares skat af de løbende ydelser mens kapitalerstatninger er skattefrie.

Arbejdsskadestyrelsen skønner, at der kan blive tale om en årlig merudgift for på cirka 20 - 45 mio. kr. for arbejdsgiverne.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen